

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Le tako naprej!

Našim čitateljem se gotovo že gabi, če jim vedno prekuhavamo zadnje dopolnilne volitve v mestni zastop Ljubljanski. Svojo besedo zastavljamo, da danes zadnjič pišemo o tem! Ne bil bi nas prisilil, da smo z nova zastavili peró, častiti kolega pri našem „Slovenci“, kojemu je zadnje čase vse ostudno in otročje, kar mi zapišemo, prisilil pa je nas k temu gosp. Andrej Kalan, ki je pred očmi svojega prevzvišenega škofa dosegel v svojem „Domoljubu“ vrhunec razposajenosti. Naj svet izvé, kaki so mladi duhovniki, ki sedaj zvonec nosijo v našem političnem življenji, in prepričani smo, da nam mora vsak razsoden možak pritrditi, da imamo prav, če se nasproti ti kapelanski gospódi po robu postavimo.

Znano je, da je gospod Trnovski kapelan v svojem lističi trdil, da sta Hribar in dr. Tavčar v dan volitve prvega razreda roko stiskala restavratérju Königu z južnega kolodvora. V svojem „Domoljubu“ klical je po fotografu, ki bi bil naslikal (!), kako Hribar in Tavčar stiskata roke ultranemcu Königu. Kar je bil skribent „Domoljubov“ o tem prigodku zapisal, bilo je vse neresnično od besede do besede. Ivanu Hribarju videlo se je vredno, „Domoljubu“ poslati stvaren popravek: Gospod Kalan je tiskal ta popravek, pripoznavši, da je pisal neresnico, ali dodal je pristavek: Gosp. agentu Ivanu Hribarju tole:

„Radi pritrdimo, da vi niste pripeljali na volišče zagrizenih liberalnih Nemcev. Ako že hočete jahati besede, recimo, da so jih konji pripeljali, če niso volilci peš prišli; upamo namreč, da Vas absolutna ljubezen do domovine tako daleč vender ni speljala, da bi bili kje mej potoma spregli konja iz voza, kjer se je peljal g. König ter ga s pomočjo Tavčarjevo pripeljali samotež do volišča. Tudi to bi bila značilna slika za Vašo nad vse domovinsko ljubezen; celo škof Strossmayer bi je bil vesel.“

Tu imate napad na škofa Strossmayerja, kakor si ga bolj preciznega misliti ne morete! Prevzvišeni vladika Josip Jurij imel bi svoje veselje, če bi Hribar in Tavčar ultraliberalca Königa

samotež na volišče vlekla! Tu ni treba ničesar premissljevati, tu je vse lepo jasno — in hudobno! Kaj tacega dosedaj še nismo čitali v slovenskem listu, še manj pa v katoliškem listu! Faktum je, da so naši skrajni rimski „katoliki“ sedaj vzeli mej svoje zobe jednega najodličnejših škofov, kar jih ima katoliška cerkev v Avstriji! Pesnika Gregorčič in Aškerc sta poteptana, in sedaj naj pride na vrsto prelat, ki je bil prva dika vatikanskemu koncilu! Tu se vidi, da naši politični kapelani ne poznajo nikacih mej več, še celo škof katoliške cerkve mora včasih obtičati pod robato okovnimi podplati našega gospoda Andreja Kalana! Kot duhovniku bi mu v prebranje priporočali pismo, koje je lansko leto pisal papež Lev francoskemu škofu, da bi vsaj vedel, kako se mu je obnašati proti škofu, kojega bi že davno venčal kardinalski klobuk, da vladajo v Ogerski drugače politične razmere.

Skrajni srd pa nas je prenapolnil, ko se je tu mladi duhovnik predrznil v blato svoje duševne ničnosti poteptati še celó prevzvišenega škofa bosno-slavonskega. — Kaj ima prevzvišeni vladika Josip Jurij, ta preuzorna oseba v malenkostni sedanosti, kaj ima ta cerkveni orjak, kojega duh pretresel je koncil, kaj ima škof Strossmayer opraviti z Ljubljansko dopolnilno volitvijo? Res je, v žalostnih časih živimo, če sme kapelan Kalan škofa katoliške cerkve, kojega ime sloví po vsem olikanem svetu, s puhlo ironijo napasti ter ga postaviti v družbo restavratérja Koeniga! Priznamo, da nas še ni kmalu kak napad bolj razljutil, nego je bil „Domoljubov“ napad na Djakovskega škofa. Do sedaj smo čuli, da so se le nemško-židovski in madjarsko judovski listi zaganjali v presvetlega vladiko, ker jim predolgo časa živi, in ker predobro vedó, da so ravno taki škofje najtrdnější stebri katoliške cerkve! Tem napadovalcem pridružila pa se je sedaj tudi naša skrajno-rimska stranka in porabila je ravno priliko, ko se je preslavni vladika mimo bele Ljubljane vozil, da ga je obmetala z besedami, iz katerih puhti ne samo ironija, temveč naravnost nekako zaničevanje, koje tli v naših kapelanih nasproti omenjenemu škofu!

V istini daleč smo jo zagazili! Naši „katoliki“ odkrivajo bolj in bolj svojo notranjost; ta je

resnično črna. Tista „katoliška“ zavest je goli humbug, če ni drugače in če je tako sklenil vsemogočni Trnovski kapelan, pa zavihé svoj cepec s tisto ravnodušnostjo po biskupu Strossmayerju, kakor ga vihté po nesrečnih slovenskih „liberalcih“.

Če bi kje drugod taka oseba, kakor je naš gospod Andrej Kalan, predrznila se glodati na imenu tacega veljaka, kot je škof Josip Jurij, bi mu nikdo ne odgovarjal drugače, nego z brcami v tisti del telesa, ki z njegovim mašnikovim posvečevanjem ničesar opraviti nema. Pri nas mu pa slavo pojó in do nebes ga kujejo! No, pa ta slava bode razpala. Stranka, ki je imela v Slovencih toliko žalostnega poguma, da se je šalila še celo s škofom Strossmayerjem, ti stranki ne more zaupati narod slovenski! Videli bode, kako hitro zgine s površja in ž njo njena voditelj, kapelana Žitnik in Kalan, ki sta sedaj svojo stranko srečno privedla na táko stališče, da z zaničevanjem zrè — globoko pod se na škofa bosno-slavonskega. Čestitamo!

—r.—

Odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga.

V sredo in četrtek je državni zbor posvetoval se v ti zadevi. Debata je bila jako burna. Levičarji zlasti poslali so proti vladni predlogi svoje najboljše govornike v boj. Poslanec dvorni svetnik Jurij Lienbacher je porabil tudi vse svoje znanje, vso svojo zgovornost, da bi pobil predlogo. Od desnice so pa pred vsem Poljaki zagovarjali to predlogo in jo skušali utrditi tudi z jurističnega stališča.

Stališče levičarjev je bilo ložje. Bila je zanje kaj lepa priložnost, da si pridobé popularnosti, posebno, ker prebivalstvo ne zna prav presoditi položaja in ne pozna vseh levičarskih zvijačnosti. Kak upliv so morale napraviti besede na poslušalstvo, da večina hoče Galiciji podariti kar 106 milijonov, dočim so druge dežele vse morale same poplačati zemljiško-odvezni dolg, mej njimi tudi naša uboga Kranjska! Levičarji so pa svojemu predlogu dali tudi kaj zvito obliko. Predlagali neso, da naj se odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko IV.

(Dalje.)

Strastno ji Koniáš seže v besedo:

„Ne prosite, milostiva gospa! Kar zapovejte!“

„Podla je služba tvoja, kruti menih, ako ti ukazuje, da strastno neti razprtijo mej materjo in sinom!“

„On kolne služabnika božjega!“ sikne Koniáš.

„Odgovori, bodeš li storil, česar te prosim?“ ponavlja gospa Poliksena. Bilo pa je očitno, da se je sila težko odločila za to prošnjo, ki se nikakor ni skladala z njenim ponosnim značajem.

„Ne morem odvrne“, Krištof mirno. Da bi mater pomiril s krivo obljubo, to mu ni prišlo na misel, tako sredstvo se ni ujemalo s plemenitim mišljenjem njegovim. Zato je odgovoril uprav tako, kakor je mislil.

Odločni odgovor mladeničev je gospo Polikseno silno razburil. Bridko ji je bilo, da je Krištof iz-

gubil vero in nič menj bridko, da je zatajil svoj stan in plemstvo svoje ter se ponižal k prostemu dekletu.

„To je torej tvoja poslednja beseda?“ vpraša čez trenutje gospa Poliksena.

„Poslednja... lagati nočem“, odvrne Krištof.

„Potem, čestiti oče, je pa naša naloga, da kaj ukrenemo. Tisti človek s svojo bčerjo vred mora ostaviti naš kraj, mora odtod. Samo moji milosti se ima zahvaliti, da je tu. Še danes mu dam vedeti, da preneha z današnjim dnem njegov najem in da ga ne trpim dalje na tleh svojega posestva. Ti pa“ — pri teh besedah obrne se gospa Poliksena h Krištofu — „ti se mi pri ti priči povrneš v zavod čestitih očetov v Břežnico, kjer ostaneš tako dolgo, da se znova naučiš spoštovanja in poslušnosti do matere. To pa je moja poslednja beseda!“

„Bog vam je razsvetlil pamet, milostiva gospa“, pravi na to Koniáš. Obrnivši se h Krištofu pa veli: „Odreči se moraš blodnji, moliti, postiti se in strahovati grešno svoje telo!“

Krištof se obrne od Koniáša. Ustrašil se je pa vender le groženj, katere je mati izrekla tako odločno. Imel je biti torej znova odločen od sveta, imel je gubiti življenje, mlada leta v zaduhlih ce-

licah zavoda jezuitskega, sedaj, ko je postal drugzega mišljenja, imel je Dobrana izročiti strastnosti Koniáševi, imel se je odreči ljubezni do Jitke? To bi bilo preveč. A poskusil je drugo sredstvo, da bi popravil razpor, rekoč:

„Bodite mi pravični, draga mati; dovolite, da se ravnam po svojem prepričanju, svoji vesti, pustite mi svobodo v dejanji in nehanji, v mišljenji, kajti vse to ne bode nikdar na kvar ljubezni in spoštovanju mojemu do Vas.“

A te besede se neso strinjale z učinkom. Gospa Poliksena ponavljala je odločno: „Ti pojdeš v zavod.“

„Ako pa ne bodem ubogal povelja, ki je nasledek nemirnega preudarjanja, dà, razunete domišljije?“ vpraša Krištof.

„Potem pa bode treba — sile,“ odgovori gospa Poliksena s strogim glasom.

Krištof probedi.

„Ako se bode torej tako ravnalo z mano“, odvrne, „potem naj tudi jaz rečem poslednjo besedo. Oče moj je odločil v svoji oporoki, da z dnem, ko izpolnim štirindvajseto leto, postanem gospodar svojih posestev in nezavisen; od tega dne pa da imam Vam, draga mati, v obrok izplačevati

kar odkloni, temveč, da se vsa stvar izroči držav-
nemu sodišču. Svet bi torej mislil, da jim je pred
vsem do pravice. Pri takih razmerah pokaže se
zahteva Galicije veliko bolj neopravičena, ker bi
Galicija gotovo nastopila pravno pot, da je zares
tako trdno preverjena, da je njena pravica do od-
pisa v resnici utemeljena.

Naš namen tukaj ni na dolgo in široko raz-
pravljati, je li zahteva Galicije utemeljena in tudi
radi priznavamo, da nam to vprašanje ni popol-
noma jasno. Vsaj govori najboljših juristov od obeh
stranih neso pravnega stališča dosti pojasnili. Po-
ljaki se opirajo na nekdo gubernijsko naredbo in
patent iz 1848. leta, ko se je galiskim kmetom
obetal, da se jim odpusti tlaka in desetina in da
ves odkup prevzame država, poznejši patenti pa do-
oločajo, da ima dežela državi pozneje poplačati vse,
kar ji bode posodila za zemljiško-odvezne potrebe.
Da je to vprašanje jako težavno, to že kaže okol-
nost, da se je z njim bavil državni zbor že 1862. l.
a se je še le predvčeraj rešilo. Argument levičar-
jev, da se že iz tega dá sklepati, da zahteva Ga-
licije ni utemeljena, ker Galicija noče nastopiti
pravne poti, ni osnovan. Ker gre tu za več mili-
jonov, je naravno, da zastopniki Galicije hočejo na-
stopiti varnejšo pot. Če bi se obrnili na državno
sodišče, seveda neso gotovi, da stvar zanje ugodno
izteče, ker je vprašanje precej nejasno. Mi smo
trdno preverjeni, da bi državno sodišče stvar ne-
pristranski razsojevalo, natančno pretehtujoč vse
uzroke za odpis in proti odpisu. Ali zmoti pri
nobenem sodišči ni izključena, ravno tako tudi pri
državnem sodišči ne. Tako bi morda tudi Galicija
izgubila pravdo, če bi bila nje zahteva tudi uteme-
ljena. Tukaj je nevarnost tem večja, ker bi bilo
državno sodišče prva in zadnja instanca. Mi se za-
torej ne čudimo, da Galicija ne mara stvari spravi-
ti pred državno sodišče, boječ se, da bi tu morda
le utegnili stvar zaigrati, dočim jo po drugem potu
gotovje doseže.

Omeniti pa moramo, da darilo, katero se je
s tem dalo Galiciji, ko bi tudi bilo darilo, ne znaša
106 milijonov, kakor trdijo levičarji: Država bode
deželi do 1898. leta res toliko posodila, ker je pa
to posojilo brezobrestno, sedaj še ni toliko vredno.
Pa tudi potem celo levičarji ne zahtevajo, da bi
Galicija morala plačati ves ta dolg, temveč le
vsako leto 2-8 milijona, kolikor donaša dežela za
odkup zemljiškoodveznega dolga. Dolg bi se torej
še le čez dolgo let poravnal in bi, ker bi se obresti
ne računale, se njegova sedanja vrednost mogla ra-
čunati za precej milijonov manj.

Pa stvar dobi še vse drugačno lice, če jo
bolje ogledamo. Levičarji sami neso mislili na to,
da bi se stvar spravila pred državno sodišče. To
je le njih strankarski manever. Na skrivnem so se
pa že pogajali s Poljaki, da jim dovolijo odpis tega
dolga, če jim pomorejo na državno krmilo. Kakor
hitro bi bil državni zbor odklonil odpis, bil bi se
ves položaj nakrat premenil. Poljaki bi jo bili za-
vili na levo stran in konec tega bi bil, da bi bili
levičarji dobili večino v državnem zboru. Sedanja
vlada bi bila morala odstopiti in Clumecky ali
Plener bi bil prevzel nasledstvo Taaffejevo. Nova
vlada bi takoj prišla pred zbor s podobno predlogo
ob odpisu galiskega dolga, kakor je sedanja. Levi-

štiri tisoč zlatih. A ta svota zdi se mi pičila, zave-
zujem se izplačati dvojno svoto, dvojni prinos dati
sistri Izabeli, in za to imam popolno pravo, kajti
v treh dneh izpolnim štirindvajseto leto življenja
svojega — oporoka očetova stopi v veljavo."

Te besede so gospo Poliksena sila iznenadile.
Res, da je gospod de los Olivos tako odločil v opo-
roki, a gospa Poliksena v svoji vzburljenosti na to
okolnost ni pomislila.

Krištof se je v najhujšem slučaju, stoprav ko
mu je bilo groženo s silo, sklical na ustanovitev
očetovo. S tem so bile namere gospe Poliksene
popolnem uničene. Moč njena nad sinom je bila
porušena; gospa Poliksena je ta hip spoznala svojo
slabost.

Tudi Koniáš je za trenutje pozabil na sme-
lost, nemalo iznenaden od tega obrata.

Nastala je v sobi mučna tišina.

Čez nekaj trenutij dvigne se gospa Poliksena
in ne da bi besedico izgovorila, blede, vzburljena
ostavi sobo. Krištof jo spoštljivo spremi do hodnika.
Koniáš odide za gospo Poliksena.

Krištof je ostal sam.

(Dalje prih.)

čarji bi predlogo vsprejeli brez vsakega obotav-
ljanja.

Država bi torej ne bila imela nobenega do-
bička, da je državni zbor odklonil odpis galiskega
zemljiško-odveznega dolga. Le levičarji bi bili od
tega imeli dobiček. To so tudi dobro preudarili
desničarji in so celo Mladoteli glasovali za odpis.
Nekateri konservativci si pa z ozirom na svoje vo-
lilce neso upali glasovati za predlogo, ter so
pred glasovanjem ostavili dvorano. V nemškem ta-
bortu je sedaj velik hrup in posebno črniijo njih
listi nemške konservativce, da neso glasovali proti
predlogi. Očitajo jim, da so s svojim postopanjem
izdali koristi volilcev svojih. Nam je jeza nemških
liberalcev lahko umljiva, kajti, splavala jim je
zopet jedna nada po vodi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. maja.

Volitve v delegacije.

V delegacije voljeni so iz zbornice poslancev:
za Kranjsko: delegat: Klun, namestnik: dr. Fer-
jančič; za Goriško: delegat: grof Coronini,
namestnik: knez Hohenlohe; za Štajersko: de-
legat: grof Kottulinsky, dr. Foregger; na-
mestnik: dr. Kokoschinegg; za Koroško: de-
legat: baron Sterneck; namestnik: Nischei-
witzer; za Trst: delegat: Stalitz, namestnik:
pl. Burgstaller; za Istro: delegat: dr. Rizzi,
namestnik: De Franceschi; za Dalmacijo: de-
legat: dr. Klaič, namestnik: Conte Vojnović;
za Česko: delegati: dr. Bärnreither, Jahn, dr. pl.
Plener, Pleva, dr. Rieger, dr. Russ, dr. Slanik,
dr. Steidl, dr. Stöhr, grof Wolkenstein, namestnika:
Friderik Hajek in Siegmund; za Moravsko: de-
legati: baron Chlumecky, dr. Promber, dr. vitez Mez-
nik, grof Zierotin, namestnika: Schmidt, dr. Fan-
derlik; za Šlezijo: delegat: dr. vitez Demel, na-
mestnik: baron pl. Bees; za Galicijo: delegati:
dr. vitez Bilinski, vitez Chamiec, vitez Chrzanowski,
Ladislav vitez Czaykowski, vitez Jaworski, Popowski,
knez Czartoryski; namestnika: vitez Wysocky in
Mandyczewski; za Dolenjo Avstrijo: delegati: baron
Sommaruga, Wrabetz, dr. Edvard Suess, namestnik:
Furtmüller; za Gorenjo Avstrijo: delegata: grof
Brandis, Doblhammer; namestnik: Plass; za Sol-
nograško: delegat: Lienbacher, namestnik: dr. Keil;
za Bukovino: delegat: Lupul, namestnik: Czuper-
kiewicz; za Tirolsko: delegata: dr. Dabiasi, dr. Kath-
rein; namestnik: baron Schneeberg; za Predarlško:
delegat: Thurnher, namestnik: dr. Oelz.

Šolnina na ogerskih vseučiliščih.

Naučni minister grof Czaky namerava odpra-
viti sedanje kolegine na ogerskih vseučiliščih in
uvesti šolnino. Vsak slušatelj bode moral na pol
leta plačati 30 gld. šolnine.

Vnanje države.

Bolgarskega metropolita v Skopljah

so turška oblastva prišla, potem pa iztirala. To je
vzbudilo nekoliko nevoljo mej bolgarskim prebival-
stvom po vsi Makedoniji. V Carigradu so menda
določili metropolita, da je v zvezi z vlado v Sofiji
in da narod hujša k ustaji. Porta je zaradi tega
jako oprezna, ker se po Bolgariji zopet začenejo agi-
tacije za prisvojenje Makedonije. Mej prebivalstvom
se razširja knjižura, v kateri se narod pozivlja, da
se pripravi, da odrga Turčiji Makedonijo, Rumuniji
Dobrudžo, potem pa pokori Srbijo, ako se ne bode
z lepa hotela zvezati s Bolgarijo proti Rusiji. V ti
brošuri se naglašja, da so Bolgari poklicani, da si
prisvoje Carigrad, ko propade Turčija. Ruski listi
zatrjujejo, da je to brošuro pisal ministerski pred-
sednik Stambulov, kar pa ni verjetno. Mogoče je
celo, da jo je spisal kak opozicionalec, da bi se-
danji vladi napravil težave.

Kralj Milan

prišel je v Beligrad. Na kolodvor so ga vsprejeli
kralj Aleksander, regenti in ministri. Diplomate
neso prišli na kolodvor, ker prihoda ni napovedal,
a so po prihodu oddali svoje vizitnice v kraljevi
palaci. Narod se pa za prihod bivšega kralja nič
ne meni.

Nemško-bolgarska trgovska pogodba.

Nemško-bolgarska trgovska pogodba, ki se je
sklenila na podlagi angleško-bolgarske trgovske po-
godbe, se je že podpisala. To pa nema le trgov-
skega, temveč tudi političen pomen. S tem je Nem-
čija pokazala, da ni tako nasprotna Koburžanu in
vladi njegovi, kakor rada zagotavlja proti Rusiji.
V Peterburgu bodo pomen te pogodbe znali že
dobro ceniti in bodo Nemčiji še manj zaupali. Za-
radi tega se pa nam ne zdi verjetna vest angle-
škega lista "Times", da se je car odločil, da se
bolj približa Nemčiji in preneha gojiti vsako pri-
teljstvo s Francijo. To je pač le nemška želja in
je zatorej dotična vest najbrž le iz nemškega vira
prišla v angleški list. Rusija pa zdaj svoje politike
še ne bode spremenila, temveč bode gledala, da
si ohrani proste roke do odločilnega trenutja.

Nemška vojaška predloga.

Nemški državni zbor je po daljši debati vo-
jaško predlogo izročil posebnemu odseku. Odsek
bode morda predlogo nekoliko predelal. Prvo branje
je pokazalo, kako stališče zavzemajo v vojaških
zadevah razne stranke in pa, da se sedanji kan-
čelar hoče v vsem malo bolj ozirati na želje parla-
menta. Njegovi govori se silno ločijo od Bismarcko-
vih. Caprivi stvari mirno pojašnjuje in uvaža na-
sprotno mnenje in pred vsem nikogar ne žali, Bis-
marck je pa postopal s parlamentom, kakor korporal
z novinci. Videlo se mu je, da bi bil svoje nasprot-
nike najrajši uničil.

Mejnarodni brzozavni kongres

sešel se je v Parizu. Njega zborovanje otvoril je
francoski trgovski minister pozdravljajoč odposlance
in naglašujoč hitri razvoj brzozjave in telefona. Mi-
nister pričakuje, da bode kongres sklenil reforme,
ki bodo z razširjenjem skupnih koristij bolj utrdile
prijateljstvo mej narodi. Nilson je v imenu ino-
zemskih odposlancev se zahvaljeval ministru za pri-
jazni vsprejem poudarjajoč, da je Francija sprožila
misel, da se skliče kongres. Nemški odposlanec
Hacke je pa omenjal zaslug prvega brzozavnega
kongresa in predlagal, da se kak Francoz voli
predsednikom. Potem je pa bil jednoglasno izvoljen
predsednikom francoski poštni ravnatelj Lelvēs.

Dopisi.

Iz Kázaz na Koroškem 15. maja. [Izvirni
dopis.] Preteklo nedeljo dné 11. t. m. vršil se je
prvi shod novoustanovljene Ciril-Metodove podruž-
nice za Pribloves in okolico v Kázazah. To je bil
vesel dan za nas in našo župnijo ter težko smo ga
že pričakovali. Zborovanja udeležilo se je blizu 200
slovenskih kmetov in prav mnogo brdkih Slovenk,
kateri vsi so z zanimanjem sledili raznim točkam
vspeoda.

Gosp. Iv. Hribar, ki je kot zastopnik glavne
družbe prihitel k nam iz oddaljene Ljubljane, bil
je pri prihodu z nagovorom in živio-klici prisrčno
pozdravljen; topiči pa so neprestano pokali tako,
da se je v bližnjih gorah daleč na okrog čul njihov
odmev. Poleg g. Iv. Hribarja počastili so naš
shod tudi še č. č. gg. župnik Jož. Škerbinec iz
Vogerč, provizor Ant. Gabron iz Štebna, kaplan
Karol Rous iz Šmibela pri Pliberku, g. Vekoslav
Legat z gospo soprogo in hčerko iz Celovca in
mnogo drugih rodoljubov iz slovenske Podjunske
doline. Celó oddaljena Črna bila je zastopana po
vrlem in neustrašljivem svojem rojaku, gospodu
Walterji.

Takoj po 3. uri nastopi začasni predsednik
g. Jože Lipuš-Pižovnik, predstavi g. učitelja
Svikašiča, ki je bil od c. kr. okr. glavarstva
v Velikovci pooblaščen, da je bil pri zborovanji
navzoč kot zastopnik c. kr. vlade, potem pa po-
zdрави došlece s krepkimi besedami, spominjajoč
se neugodnih šolskih razmer na Koroškem ter jih
prosi, da bi z zanimanjem sledili govornikom, ki
bodo to zadevo in pomen družbe obširneje razkla-
dali. Naposled zakliče Njega velečastvu, našemu
presvetlemu cesarju trikrat slava in živio, kateremu
klicu vsi navzočni soglasno pritrdijo.

Sedaj stopi na leco čast. g. župnik Šker-
binec, mož obče čislán in spoštovan ter poznat
kot vrl in neupogljiv domoljub. V poldrugo uro
trajajočem govoru slikal je prav temeljito naše ža-
lostne šolske razmere in z lepimi besedami vse
navzočne vspodbujal k skupnemu narodnemu delu.
Za ujm pozdravil je zbrane v imenu glavne družbe
g. Iv. Hribar ter v daljšem, nauduševalnem go-
voru razkladal namen družbe, navzočnim slovenskim
materam pa priporočal pravo vzgojo svojih otrok.

Ko se je izvolil odbor in sta se imenovala
zastopnika za glavno letošnjo skupščino, nastopil je
g. Legat in prav umljivo razkladal, kako naj se
na podlagi materinega jezika poučujejo naši otroci
v šolah, da bodo kedaj postali dobri državljani ter
verni in značajni Slovenci, pri tem pa si priučili
tudi še drugih potrebnih vednostij, katere se po-
trebujejo v vsakdanjem človeškem življenji. S krep-
kimi besedami nauduševal je potem navzočne po-
sestnike še za narodno idejo in prav posebno po-
udarjal, naj ostanejo trdni in neizprosni na slovenski
strani tudi ob volitvah.

Nepopisno veselje pa nam je napravila tudi
mala hčerka Rožica Legatova s svojimi slo-
venskimi deklamacijami. Vse se je čudilo lepemu
in živemu predavanju te nadarjene deklice, in reči
smemo, da je ona napravila na navzočne slovenske
kmete in kmetice v istini mogočen utis, kajti mnogim
našim Slovincem in Slovenkam igrane so pri ti živi
priči dobre slovenske vzgoje solze v očeh.

Mej posamičnimi točkami prepevali so krepki Podjurski fantje prav lepo in čvrsto slovenske pesmi in po sklenjenem vsporodu vrstile so se razne napitnice, katerih se je udeleževala tudi jedna izmed navzočih slovenskih deklet; vse pa je bilo nadušeno za lepšo bodočnost ubogih koroških Slovencev.

Omeniti nam je še, da je bil prostor zborovanju, katero se je vršilo na prostem pod milim nebom, jako srečno izbran. Pod košato lipo v hladni senci bilo je prav prijetno bivati; leca za gospode govornike pa je bila prirejena na hodniku bližnje hiše tako primerno, da je bilo poslušalcem mogoče vsako besedo govornikovo dobro razumeti. — Na večer prižgali so se na čast shodu v okolici Kazaški kresovi in proti 9. uri razšla se je večina kmetijskih udeležencev naidušenih src vsak proti svojemu domu, želeč si še prav mnogo tako lepih, poučnih in veselih shodov. Gostoljubni č. g. oskrbnik župnije v Kázazah povabil pa je ostalo gospôdo in g. podružničnega predsednika v župnijski dvorec na malo večerjo, kjer smo se vrlo zabavali, in nahajajočim se tako v prijaznem pogovoru v veseli družbi, potekel nam je mej raznimi napitnicami, žalibog, le prehitro čas, ki nas je silil, podati se proti domu in k pokoju.

Pri ti priliki imeli smo pa tudi čast, v gosp. Iv. Hribarji, odkritosrečno rečeno, spoznati vse družega moža, nego nam ga dosledno slika po svojih listih neka stranka v Ljubljani. Gospodje, bodite pravični in opustite vendar že jedenkrat to osebno svojo strast proti temu možu. Mi Slovenci na Koroškem napadov na dr. Vošnjaka, dr. Tavčarja in Iv. Hribarja nikakor ne moremo razumeti, še manj pa odobravati, kajti zaslug za narod naš tem možem nihče odrekati ne more.

Naj nam bode končno še dovoljeno vsem udeležencem, posebno pa g. Iv. Hribarju, ki je nastopil dolgo in težavno pot k nam na Koroško, zahvaliti se na tem mestu prav prisrčno.

T—š.

Iz Litije, 16. maja. [Izv. dop.] (Občni zbor „Ciril-Methodijeve podružnice Litijske“ in občni zbor „Litijskega pevskega društva“ v zvezi s pevskim večerom). V 11. dan t. m. imela je Ciril-Methodijeva podružnica Litijska svoj občni zbor v prostorih gostilne „na Pošti“ zvečer ob 6. uri. Predsednik podružnični častiti g. Jernej Zupančič vse navzoče prisrčno nazdravi, zlasti čestite dame, ker se jih je v ta namen toliko število zbralo, kazoč s tem očitno svoje pravo in uzorno domoljubje, kar naj bi posnemali nekateri — narodnjaki. . . O delovanju podružnice je poročal g. tajnik in o dohodkih pa g. blagajnik. Kot odposlanca za letošnjo veliko skupščino, ki bode v Celovci, se volita gg. J. Zupančič (predsednik) in Fr. Knaflič (blagajnik). Ako bi prvi ne mogel tega zborovanja udeležiti se, ga bode nadomestoval g. Šuštaršič, šmartenski kaplan. V društveni odbor za bodoče leto se volijo gg.: Jernej Zupančič, predsednikom, Fr. Podkrajšek, namestnikom, Luka Svetec, tajnikom, Fr. Knaflič, blagajnikom, Martin Molek in J. Ravnihar kot odbornika.]

Na to g. predsednik zborovanje zaključil z gorečo željo, da Bog to koristno društvo blagoslovi ter da bi se število družstvenikov do prihodnjega občnega zbora vsaj podvojilo v korist blagemu namenu, ki ga Ciril-Methodova družba zastopa. —

Ob 8. uri zvečer pričelo se je zborovanje „Litijskega pevskega društva“ v istih prostorih. Zopet se je opazalo, da je nežni spol bil skoro v večem številu zastopan, kakor pa gospodje.

Društveni predsednik g. J. Zupančič vso prisotno gospodo iskreno pozdravlja ter se ob jednem spominja bivšega pevovodje g. Cepudra, preselivšega se v Ljubljano, kateri se je več let trudil s poučevanjem v petji. Za to njegovo uspešno in marljivo delovanje prosi g. predsednik, da vsi družstveniki ustanejo, kar se je tudi zgodilo. — Dalje g. predsednik konstatuje z veseljem, da je društvo z novim nadučiteljem pridobilo vrlega naslednika, koji je vodstvo petja že radovoljno prevzel; vsi navzoči to predsednikovo izjavo pozdravljajo z „živijo“-klici.

O delovanju društva je v imenu odsotnega g. tajnika poročal g. predsednik. G. blagajnik Lovro Tura je pa poročal o dohodkih in troških. Iz vseh poročil smo razvideli, da društvo poleg slabih dohodkov ni spalo, temveč je častno rešilo svojo vzvišeno zadačo.

V odbor se volijo vsi stari odborniki, izimši g. tajnika Vrančiča, ki nikakor ni hotel odborništva prevzeti. V odboru so tedaj: č. g. J. Zupančič, (predsednik), g. Val. Vončina, (namestnik), g. J. Ravnihar, (tajnik, ki je ob jednem pevovodja), g. Lovro Tura, (blagajnik); odbornika sta gg. Luka Svetec in dr. Ignacij Pavlič; v odboru je tudi večletni vestni in marljivi arhivar g. Avgustin Črne. Računov pregledovalca pa gg. Tone Orehek in Viktor vitez Andrioli. Ta imena so nam porok, da je društvo v dobrih rokah; — nadjamo se obilo uspeha ter le želimo, da bi pevsko društvo krepko podpirali podporniki v gmotnem oziru in pevci v pevske, kajti v „družbi je moč“!

Pri pevske večeru, ki je sledil občnemu zboru, se je lahko vsakdo prepričal, da „Litijsko pevsko društvo“ vsestranski napreduje. Pevci so ta večer peli vse pesni gladko in čisto, tako, da so morali skoro sleherni točko ponavljati. Sosebno sta se odlikovala solista tenorist (g. C—g.) in baritonist (g. R—r.). Veselje je čuti zunaj, tako rekoč na deželi, vrlo izvežbane pevce. Za Litijo nove pesmi, kakor so: „Pomladanska“ od Krentzer-ja, „Večer na Savi“ od Zajca in „Oblaček“ od Kocijančiča, pele so se precizno. Veščak-pevec mi je pravil, da je malokdaj slišal, da bi se „Večer na Savi“ tako ubrano pel, kakor tu v Litiji. Ravno tako izborna so se pele ostale pesmi: Domovina, Slovanska pesen, Slovanski brod, Mrak, in druge kot dodatek. Konečno naj le še omenimo, da bi razumniki umetnega in lepega petja naše društvo z veseljem še dalje podpirali; požrtvovalne gg. pevce pa prosimo, naj delujejo še z večim naporom in marljivostjo še nadalje sebi v čast, slovenski domovini pa v blagor, imajoč vedno pred očmi: „Naprej slovanska pesen“! —

Domače stvari.

Ivan Gabršek †.

Z Vranskega dobili smo včeraj tožno vest, da je v soboto zvečer ob 6. uri ondu izdihnil blago dušo svoj gospod Ivan Gabršek, okrajni tajnik, tajnik kmetijske podružnice na Vranskem, bivši podstarosta „Savinjskega Sokola“ itd. v 37. letu dōbe svoje. Gabršek bil je obče poznat rodoljub in boritelj za narodne pravice in narodno probujenost. Bil je vrl Slovan v pravem pomenu, sotrudnik slovenskim, zlasti našemu listu, in poskušal se z dobrim uspehom tudi na pesniškem polji. Njegova „Veteranska koračnica“ postala je hitro popularna. Pokojni Gabršek služboval je od 1873.—1885. leta pri okrajnem glavarstvu v Celji, mej tem časom bil je več let referent v šolskih zadevah. Od 1885. leta bil je tajnik pri okrajnem zastopu na Vranskem ter to službo navzlic teški, dolgoletni bolezni, z izredno marljivostjo in vestnostjo opravljal. Ubogim dijakom bil je velik dobrotnik, podpiral je razna koristna društva, dijaške kuhinje, zanimal se za vsako javno zadevo. Gasilno društvo na Vranskem je njegovo delo. Zato ga je pa to društvo pred kratkim imenovalo svojim častnim članom. Bolehal je dolgo in smrt njegova ni prišla nenadno. Vender pa bode vsacega, kdor ga je poznal, bitko zadela, ker je le malo tako kremenitih značajev in malo tako vrlih mož, kakor je bil pokojni Ivan Gabršek. Lahka mu zemljica in blag spomin! — (Obširnej neкроlog v prihodnji številki.)

— (Presvetli cesar) podaril je cerkveni upravi v Ricmanjih za posrabo cerkve 100 gld.

— (Gosp. Fran Ziegler) stavbinski svetnik in načelnik stavbinskemu oddelku deželne vlade kranjske, dobil je naslov in značaj stavbinskega nadsvetnika.

— (Mestni vodovod) se je v soboto zvečer in včeraj na več krajih poskušal. Stroji in sesalke v Klečah so v soboto prvič začeli delovati in v treh urah nagnali vodo do reservoirja nad Tivolskim gradom. Pri tem se je pokazalo, da je nadanje vode toliko, da se je njega gladina le za 27 centimetrov posedla, akoravno je tolika množina odtekla po cevéh. Včeraj bile so poskušnje na več krajih v mestu, ki so se vse jako dobro obnesle. Voda je seveda še kalna, a polagoma se bode sčistila in kakor se je včeraj pokazalo, bode odslej možno, jako izdatno škropiti mestne ulice in trge in tako rešiti nas silno nadležnega prahu. V slučajih požara bode pa gasilno društvo tudi na bo-

ljem, ker bode kar iz bližnjega hidranta dobivalo vode, kolikor je bode potrebovalo. Pri rečenih poskusih bilo je veliko gledalcev, ki so z velikim zadovoljstvom opazovali, kako točno in krepko vodovod deluje.

— (Iz deželno-šolskega sveta.) Povodom mesečne seje dne 8. maja t. l. rešile so se sledeče točke dnevnega reda: Za učitelja in šolskega vodjo imenovan je g. Ivan Wresitz, drugi učitelj na Raki, gđ. Avgusta Matanovič, učiteljica v Črnomlju gre na tretjo službo dekliske šole v Postojni in g. Leopold Punčub, učitelj v Spodnji Idriji imenovan je nadučiteljem na dosedanji šoli, dalje nastaviyo se stalno: provizorična učiteljica v Trnovem gđ. Hedvika pl. Lehmann kot četrta učiteljica v Vipavi, in prov. učitelja g. Franc Gross v Suhorji in g. Ivan Šuligoj na Ostrožnem Brdu. Gimnazijski učitelj g. Josip Sturm v Novem Mestu potrjen je z naslovom „profesor“ definitivno v učiteljstvu. Prof. na tukajšnji višji realki, g. Henrik Pirkerju, prisodi se četrta petletna doklada. Stalno se upokojé: pomočni učitelj v Metliki g. Franc Schönbrunn in učiteljica gđ. Karolina Milek v Podzemlju. Predlog, naj se v slučajih vojske prostori ljudske in meščanske šole v Krškem prepusté v porabo vojaškim prebolnikom, se odobri. Jednorazrednici v Cerkljah in v Trebelnem razširita se v dvorazrednici, dvorazrednica v Št. Rupertu v trirazrednico in trirazredna ljudska šola v Mokronogu razširi se v štirirazrednico. Konečno se sklène ustanoviti jednorazrednica v Buseči vasi in v Pleterjah.

— (Mizarski pomočniki) so danes v zmizlu svojega sklepa, v katerem so zahtevali deseturno delo in zvišanje mezde za 20%, odpovedali delo skoro v vseh delarnicah, tako da izstopijo v terek po Binkošti. Mizarski mojstri, ki imajo sedaj jako malo dela, so sklenili, da na došla pisma brezimnega odbora mizarskih pomočnikov ne bodo odgovorili in odpoved vsprejeli. Zavezali so se mej seboj, da mesec dni in tudi dalje ne vsprejmo nobenega pomočnika, ki je delo odpovedal.

— (S Krškega) se nam poroča, da se bode na topničarskem vežbališču streljanje pričelo dne 1. julija. Prva pride na vrsto težka baterijska divizija št. 5 iz Ljubljane, potem šte. 6 iz Radgone, Koncem avgusta prideta k streljanju nadvojvoda Viljem in korni poveljnik vojvoda Virtembergški, za katera se stanovanja v Auerspergovem gradu na Turnu že pripravljajo. Doslej došel je delavski oddelek 80 mož in 25 konj z vozovi. Vsi z nadporočnikom Terboglavom in vojaškim zdravnikom nastanjeni so v Zadovinku.

— („Zgodovine farâ Ljubljanske škofije. Izdaje Anton Koblar“), izšel je IX. zvezek: „Zgodovina Cerkljanske fare. Spisal Ivan Lavrenčič. Založil Anton Golobič. V Ljubljani 1890. Tiskala „Katoliška Tiskarna.“ 158 str.“ Knjiga polna zanimivih podatkov in podrobnosti, ima naslednja poglavja: Prirodnoznanški opis. Statistični opis. Verjetne misli o začetku fare. Fara pod Oglejskim patrijarhom, pod Gorisko nadškofijo, pod Ljubljansko škofijo. Cerkve v fari. Zidana znamenja v fari. Duhovni pastirji v fari. Župni dvorec in kapelanija. Nekdanji dohodki župnikov — gosposkina in sodna oblast. Šole v fari. Cerkljanski zdravniki. Odlični Cerkljani. Cerkljanski častni občani. Prilogi. — Po navedenem vsak lahko presoja bogato vsebino, katero je g. Lavrenčič z izredno spretnostjo nabral in razvrstil, da se knjiga jako dobro bere. Priporočamo jo prav toplo. Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani, v Cerkljah pa pri gosp. spisatelji I. Lavrenčiču in gosp. župniku Golobiču. Izvod mehko vezan stane 90 kr. trdo vezan 1 gold.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico napravi na Binkoštni ponedeljek dne 26. maja 1890, ob 3. uri popoldne svoj izvauredni občni zbor v Miklavževi gostilni v Bilčovsu po sledečem dnevnem redu: 1.) Pozdrav predsednika. 2.) Razni govori in nasveti. 3.) Vsprejem in upisovanje udov. 4.) Volitev zastopnikov za glavno skupščino. Prosta zabava. O lepem vremenu na prostem. Vsi udje te družbe, kakor tudi vsi rodoljubi in oni, ki želijo pristopiti, so uljudno vabljeni, da bi ta zbor v prav obilnem številu počastili. Načelnistvo.

— (Časopis gospodarske in gozdarske izložbe). Dne 14. maja bila je otvorjena na Dunaji in to v rotundi in v parku poleg nje „občna gospodarska in gozdarska izložba“, kakoršne do sedaj še ni bilo. Nad sto pavilonom razne velikosti,

velike in krasne stavbe, kakor je na primer gospodarska hiša s prekrasno galerijo slik i. t. d. prostorne stavbe za izložbo živine i. t. d., vodometi, restavracije, pokušališča za vino, kavarne in glasbeni pavilioni, nadalje gozdarske drevesnice, nasadi hmelja, sadni vrti i. t. d. pokrivajo že danes krasni prostor. Vsakdo, bodisi strokovnjak ali ne, videl bo na ti izložbi mnogo poučnega in zanimivega. Da bode mogoče vse, kar bo na ti izložbi in drugih štirideset ž njo spojenih specialnih začasnih izložbah, videti, kakor tudi poskušnje z gospodarskimi stroji, uprežnimi voli, konjske dirke, izlete na znamenita velika posestva, obravnave mejnarodnega gospodarskega in gozdarskega kongresa i. t. d. popisati, za bodočnost ohraniti in posebno one, kateri iz tega ali drugega vzroka ne morejo izložbe obiskati, in se ž njo seznaniti, je pričel izhajati pod vodstvom obče poznatega strokovnjaka Hugo H. Hitschmann-a za čas izložbe poseben časopis „Land- und forstwirtschaftlicher Zeitung“ jedenkrat na teden na velikem formatu obsegajoč 12 do 16 strani. Ta časopis naroči se lahko pri administraciji (Wien, I., Dominikanerbastei), ter stane za čas izložbe to je od 14. maja do 15. oziroma 31. oktobra 5. gold. Na ta časopis, kateri bo gotovo jako zanimiv, opozarjamo vsakega obiskovalca izložbe, kakor tudi onega, koji se za izložbo zanima.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vransko 18. maja. Ivan Gabršek sinoči ob šesti uri umrl. Pogreb jutri ob desetih dopoldne.

Praga 19. maja. V deželnem zboru razdelile so se predloge o spravi, tikajoče se sestave kurij in deželnozborskih mandatov veleposestva. Po tem bi dobili Nemci dvajset mandatov. Deželnega odbora izvestje predlaga dva milijona prispevka iz deželnih novcev, da se Vltava uredi za plovnost.

Petrovaradin 19. maja. K jubileju pešpolka „Car Aleksander“ dospel vojaški atašé Zujev in bil posebno odlično vsprejet. Polk defilirai pred njim. Od carja došel telegram, v katerem z največjim priznanjem pozdravlja svoj polk, rekoč, da je ponosen, biti imajitelj temu polku. Pri obedu napil polkovnik Hofmann na carja, Zujev pa na avstrijskega cesarja.

Pariz 19. maja. V pogovoru mej Bismarckom in sodrušnikom časopisa „Matin“ rekel je Bismarck, da se čuti še premladega, da bi nič ne delal. Politike pogreša, Nemčija je popolna in nema v Francoski nič več iskati, zato je ne bode nikdar napala. Francoske celokupnost je isto tako evropska potreba, kakor celokupnost Avstrije. Nemčija ve, da bode Rusija posegla vmes, ko bi mi Francosko napali, kakor bi tudi mi posegli vmes, da bi ščitili Avstrijo v slučaju ruskega napada.

Razne vesti.

* (Delavsko gibanje.) Delavci strojnih fabrik v Pragi pričeli bodo baje v ponedeljek zopet delo z dosedanjimi pogoji. Še le pote m začela se bodo pogajanja v posamičnih tovarnah. — Strajk plinarčnih delavcev v Hamburgu končan je na škodo strajkajočih delavcev, ker je vodstvo najelo novih delavcev, deloma Italijanov, deloma Švicarjev in more tako zadostovati vsem potrebam konsumentov.

* (Ženska emancipacija.) Družba za zboljšanje ženskega položaja in pridobitje ženskih pravic v Parizu je v poslednji seji odposlala častitko ženskam v ameriški državi Wyoming, ki so srečnejše, nego Francozinje, ker so nedavno dobile pravico voliti v postavodavne zastope. Francozinje pa še dozdaj vedno zastopni zahtevajo volilno pravo. — Omeniti je pa, da se tudi na Francoskem dobé moške, ki bi radi ženskam pripomogli do volilne pravice. Nedavno je nek radikalni poslanec v zbornici stavil predlog, da se ustava tako premeni, da bode v zbornici in v senatu polovico moških, polovico ženskih članov. Poslanec in senatorje bi volili volilci, poslanke in senatorice pa volilke.

* (Klavirji v šolah.) Upraviteljstvo London-skih šol je sklenilo, da se imajo nastaviti po vseh šolah, kar jih spada pod njegovo nadzorstvo, klavirji, ako je le dovolj prostora. Jeden del London-skega časopisa skuša smešiti to odredbo; drugi del pa jo zagovarja trdč, da godba blaži in da je važen element pri odgoji, posebno za otroke revnih roditeljev, ki si ne morejo sami omisliti klavirja.

* (Smrtonosen skok.) Jako čuden in žalosten slučaj dogodil se je na progi Račje-Maribor mej vožnjo Tržaško-Dunajskega brzo

vlaka. Ženijski podoficir Kopriva, ki je brzkone zaspal in bi bil moral izstopiti na Pragarskem, skočil je, ko je vlak vozil z največjo hitrostjo, s stopnične ploščadi vagona tretjega razreda in mrtev obležal, ne da bi ga vlak povozil, v stranskem jarku. Padec sam ga je bil usmrtil. Ponesrečenec bil je nastanjen pri ženijskem vodstvu v Kotoru.

* (Visoka starost.) V Lizboni umrl je te dni nek Goncalves v 117. letu. Tako visoko starost zares malokdo učka.

* (Šest in trideset osob utonilo) je, kakor se javlja iz Ratibora, na Odri, ko so se prevažali na Slavikovskem brodu.

* (Roke in noge Američank) so bile dosedaj znane, kot jako majhne in lepe. Zadnji čas se je pa opazilo, da zgubljajo to prednost in dobivajo velike roke in noge. To baje prihaja od tod, ker so začele pivo piti. Opazuje se nekda, da imajo ženske v deželah, kjer pivo pijó, večje roke in noge, nego v deželah, kjer pijo le vodo in vino.

* (Pes vreden 40000 mark.) O jako dražih konjih se je že večkrat slišalo, a manj je znano, kako dragi so psi plemenite pasme. Na pasjo razstavo v Berlinu pošljejo psa, katerega so zavarovali za 40.000 mark pri neki zavarovalnici. Za to ceno pa lastnik nikakor psa ne mara prodati. Vsi psi, ki se bodo poslali na to razstavo, se cenijo na milijon mark.

Gospodje pevci pozor!

V torek skušnja za izlet. Pri-dite vsi.

Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

18. maja.

Pri **Slonu**: Weinberger, Lehman, Goldman, Lechner z Dunaja. — Polandt z Jesenic. — Gladovz iz Trsta. — Hirschler iz Siska. — Siegfried iz Frankobroda.

Pri **Malič**: Hupfaut, Winheim, Oesterreicher, Benedek, Blaschka, Fussenegger, Motti z Dunaja. — Baron Lazzarini, Ulrich iz Grada. — Wapotsch iz Celja. — Putnik iz Kočevja. — Grandi iz Kranja. — Schink iz Zagorja. — Reich iz Barca.

Pri **južnem kolodvoru**: Janscha iz Pulja. — Masche, Klooss iz Berlina. — Lerhenberger iz Rajhenburga.

Umrli so v Ljubljani:

18. maja: Ivan Struss, blapec, 37 let. Rožne ulice št. 5, za krvavenjem možganov. — Marija Žabkar, ključarjeva hči, 4 mesece, Dunajska cesta št. 7, za shujšanjem.

V deželnej bolnici:

15. maja: Marija Kovič, gostija, 46 let, prinesli so umirajočo v bolnico.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 97	Špeh povenjen, kgr.	68
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	5 04	Jajce, jedno: „	2
Oves, „	3 57	Mleko, liter „	8
Ajda, „	5 20	Goveje meso, kgr.	58
Proso, „	4 87	Telečje „	58
Koruza, „	4 71	Svinjsko „	64
Krompir, „	3 45	Koštrunovo „	40
Leča, „	11	Pišanec „	45
Grah, „	15	Golob „	18
Fižol, „	10	Seno, 100 kilo „	1 78
Maslo, kgr.	94	Slama, „	2 05
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen „	61	„ mehka, 4 „	4 20

**Srbske
narodne pesmi**
o boju na Kosovem.

Iz zapuščine
Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.
Založil Dragotin Hribar. —
Tiskala „Narodna Tiskarna“
1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno **30 kr.**, po pošti **32 kr.**

Zahvala in priporočilo.

Presrečno zahvaljujoč se za časteče zaupanje, ki se mi je skazovalo za mojega skoro dvanajstletnega delovanja v hotelu „Pri Slonu“, usojam si uljudno naznanjati, da sem prevzel

restavracijo „Pri Solnci“
na Frana Josipa nabrežji,

jo popolnem prenovil in za vsprejem svojih častitih gostov dostojno pripravil. — Za znano dobro jedila (predkosilce in večerjo), zares dobra vina in dobro Kosterjevo mareno pivo se bode najbolje preskrbelo.

Restavracija se bode v četrtek dne 22. maja odprla in se za blagovoljni obisk priporoča

z velespoštovanjem
Fran Ehrfeld.

(410)

Loterijske srečke 17. maja.

V Trstu: 6, 5, 10, 4, 60.
V Linci: 46, 8, 80, 51, 14.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. maja	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	734.8 mm. 732.7 mm. 732.6 mm.	12.4° C 22.2° C 16.6° C	sl. svz. sl. svz. brezv.	jas. jas. obl.	0.00 mm.
18. maja	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	732.5 mm. 730.7 mm. 732.7 mm.	16.6° C 23.0° C 16.2° C	sl. jz. z. jz. sl. jz.	obl. jas. d. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 17.1° in 18.6°, za 2.7° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 89.30	—	gl. 89.35
Srebrna renta	90.20	—	90.15
Zlata renta	110.40	—	110.60
5% marčna renta	101.55	—	101.55
Akcije narodne banke	956—	—	958—
Kreditne akcije	300.70	—	310.50
London	118—	—	117.75
Srebro	—	—	—
Napol.	9.39	—	9.38 1/2
C. kr. cekini	5.56	—	5.55 1/2
Nemške marke	57.87 1/2	—	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 131	gl. 50 kr.	
Državne srečke iz l. 1864	100	180	75
Ogerska zlata renta 4%	103	85	—
Ogerska papirna renta 5%	99	70	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 121	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75	—
Kreditne srečke	100 gl. 185	25	—
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	223	—	—

Karolina Marinšek roj. **Krisper** v svojem in v imenu svoje hčerke **Roze** potrtega srca daje na znanje, da je ljubljani njen soprog, oziroma oče, gospod

Fran Marinšek
trgovec

v nedeljo 18. dan t. m. opoldne po dolgi mučni bolezni, previden s svetstvi za umirajoče mirno v Bogu zaspal.

Pogreb bode v torek 20. dan t. m. ob 3. uri popoldne.

V Kranji, 19. dan maja 1890. (411)

Posebna oznanila se ne razpošiljajo.

Josip Vončina

iz Idrije je prošén, da se v svojo korist takoj oglasi pri g. K. K. v M. in F. V. v l. (386—2)

Praktikant

zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se pri

Moises-u & Neuwirth-u v Ljubljani.

Nastop dne 1. avgusta t. l. (387—2)